

Opinió

La transició nacional

19/09/12 02:00 - GEMMA CALVET I BAROT

Un nou vocabulari s'està posant en marxa. L'expressió de transició nacional dita pel president Mas va ser reforçat per Lluís Llach amb l'afirmació enmig de la manifestació de "això d'avui és l'inici d'una nova època". Alfred Bosch reclamava la paraula *independència* al Congrés, després que Mas parlava d'estat propi en un esmorzar madrileny. Pere Navarro ha dit que Catalunya es trista i pobra. Cada paraula, un significat, i un compromís. La política s'ha de mullar, i ho està fent. Els matisos s'aniran veient a mesura que les posicions es defineixin. Amb els vots, la ciutadania parlarà.

Deia ahir Jordi Graupera que després de la Diada, el més transcendent és que s'ha obert una conversa entorn al dret a l'autodeterminació. I que en aquesta conversa s'han anat incorporant espais i gent, per primera vegada, d'Espanya. Amb la força de la gran manifestació s'ha construït un ressò llarg en paraules entrelaçades, debats vius i lliures, i algunes ofenses que no ho són si l'ofès no ho vol. La gran aposta de la transició que s'està produint a Catalunya és que l'esperit festiu, cívic i amb determinació creativa impulsat per l'ANC, està impregnant el to col·lectiu, de tal manera que per molt que alguns ho pretenguin, la cohesió social no està en risc i la crispació no té lloc.

La conversa s'ha estès a nivell internacional amb els mitjans de comunicació com a grans actors de la necessària ressonància. El pacte o negociació que es vol impulsar a Madrid no serà la mateixa sense aquest marc internacional que l'enquadra i l'emmiralla.

La recent paraula ha estat la carta del rei espanyol, que ha participat d'aquesta conversa sobre l'autodeterminació i, per tant, ha fet un gest de reconeixement de la seva importància. És curiós que la seva apel·lació a la unitat d'Espanya com a eina de salvació nacional es basa en salvar l'esperit de la Transició espanyola. No és estrany que la corona vulgui prendre la paraula. I això encara reforça més la consciència que estem vivint un període de transcendència històrica. Però el que no ha tingut en compte el monarca és que en aquella Transició no es respirava la democràcia que ara tenim. L'esperit d'aquesta transició que s'apunta a Catalunya és molt diferent de la Transició espanyola. En aquell moment històric no hi va poder haver aquesta conversa social, intel·lectual, mediàtica amb llibertat. Aquesta vegada tenim al darrere més de quatre dècades de democràcia, i la constatació que, pel que fa a la realitat territorial de Catalunya i el País Basc, la política espanyola ha estat inflexible. La Transició del rei ja no dóna més de si, i la conversa ens porta a unes noves transicions, catalana i basca. Cadascuna amb les seves particulars circumstàncies però sortosament amb un únic comú denominador: la pau i el ressò de les majories democràtiques.

Certament, les coses estan canviant i molt ràpid. A Catalunya, el poble empeny la política, i aquesta respon. Mai s'esgota aquell "som una conversa" de Hölderlin. La vida es fa des del ressò del diàleg, de la creació de la paraula, de la llibertat en expressar-se.

El gran poeta espanyol Luis García Montero evoca a Hölderlin i recull aquesta grandesa de la paraula que crea: "En algunes paraules, potser en les millors, acostuma a créixer l'herba". Autodeterminació. Llibertat d'expressar i de decidir. Persones i pobles. Caminem, obrim camins, en pau, i en diàleg que creix i ens fa créixer.

Darrera actualització (Dimecres, 19 de setembre del 2012 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 19-09-2012 Pàgina 27

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 19-09-2012 Pàgina 21

Tweet

0

0

Recomendar

0

L'esperit d'aquesta transició que s'apunta a Catalunya és molt diferent de la Transició espanyola

Altres articles de l'autor

15/08/2012 **Pau i presons**

20/06/2012 **La resposta d'Europa**

Més articles ...